

DECIZIA NR. 10617/ 23.07. 2018
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. X S.R.L. Iași,
înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași
- Inspecție Fiscală
sub nr. X/01.02.2018
și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași
sub nr. X/09.02.2018

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Inspecție Fiscală, prin adresa nr. X/07.02.2018, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. X/09.02.2018, cu privire la contestația formulată **S.C. X S.R.L.**, din mun. Iași, str. X nr. X, bl. X, sc. X, et. X ap. 1, județul Iași, cod poștal 700676, având JX, CIF RO X, reprezentată legal de doamna X și domnul X, avocați în cadrul S.C.P.A. “X”, împuterniciți ai societății, în baza Împuternicirii avocațiale nr. IS/X/01.02.2018.

Prin adresa nr. X/30.05.2018, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, a solicitat contribuabilului să precizeze care este cuantumul sumei contestate, individualizată pe categorii de impozite și taxe, având în vedere că acest fapt nu rezultă cu claritate din contestația formulată.

Prin adresa înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. X/05.07.2018, **S.C. X S.R.L. Iași**, comunică faptul că formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS X, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Inspecție fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS X, **cu privire la suma de S lei**, reprezentând:

- S lei – TVA;
- S lei – impozit pe profit.

Contestația formulată de societate a fost depusă în termenul legal de 45 zile prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de faptul că actul administrativ fiscal atacat a fost emis la data de **21.12.2017**, iar contestația a fost depusă la data de **01.02.2018**, fiind înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Inspecție Fiscală sub nr. X/01.02.2018.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Serviciul Soluționare Contestații 1 din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași este investit să analizeze contestația.

I. S.C. X S.R.L. Iași, formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS X, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Inspecție fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS X, cu privire la suma de S lei, reprezentând TVA în sumă de S lei și impozit pe profit în sumă de S lei, motivând în susținere următoarele:

Prin contestația formulată petenta afirmă că în mod greșit organul fiscal a stabilit impozite și taxe în sarcina sa.

Astfel, afirmă că, în ceea ce privește achizițiile de materiale și mărfuri ale societății în perioada 01.01.2012-30.06.2017, a căror documente de achiziție au fost considerate ireale de către organele de control, face precizarea că, atât documentele cât și achizițiile au fost reale, toate bunurile au fost recepționate de societate conform legii și au fost valorificate ulterior, cea mai mare parte din acestea făcând parte obiectul operațiunilor de export.

Cu privire la furnizorii săi, petenta susține că nu a avut cu aceștia nici un raport juridic și nici vreun altfel de contact, datele acestora nefăcând parte din documentele care stau la baza achiziționării mărfurilor.

Mai mult, având în vedere că, din datele oficiale nu rezultau impedimente pentru desfășurarea activității și derulării de raporturi comerciale (societatea era un contribuabil activ care depunea raportările fiscale obligatorii), petenta se afla într-un raport juridic legal și nu avea obligația de a verifica furnizorii furnizorilor.

Invocă în acest sens și Hotărârea Curții Europene de Justiție din 21.06.2012 în cauzele C-80/11 și C 141/11.

De asemenea, petenta afirmă că nu poate fi considerată răspunzătoare de faptul că la sediul societăților nu s-a găsit nici o persoană sau că acestea nu funcționează la sediul declarat.

Totodată, face precizarea că, referitor la persoana fizică de la care s-au achiziționat diferite bunuri, acestea au fost introduse de către

aceasta sau de către persoane împuternicite de aceasta din țară, fără a se avea la cunoștință că bunurile nu au fost declarate vamal.

Bunurile în cauză au fost ulterior vândute de petentă, dându-le un plus de valoare.

Mai mult, petenta afirmă că organele de inspecție fiscală nu au luat în considerare obiectul de activitate al societății de reparare de avioane și elicoptere, acestea fiind în principal de producție sovietică, piesele necesare pentru reparația acestora regăsindu-se de regulă în spațiul extracomunitar (Republica Moldova, Ucraina, Rusia etc.) și în diferite locații din România care au avut ca obiect de activitate exploatarea aeronavelor de tip sovietic.

În concluzie, societatea susține că pe perioada de la înființare și până în prezent (10 ani) a avut un comportament fiscal adecvat, corect, drept pentru care solicită admiterea contestației.

II. Organul de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași – Inspecție Fiscală, a emis pe numele S.C. X S.R.L. Iași, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS X, Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS X, prin care au stabilit suma totală de S lei, reprezentând:

- S lei – TVA;
- S lei – impozit pe profit.

Inspecția fiscală efectuată la **S.C. X S.R.L. Iași**, a vizat perioada 01.01.2012-31.12.2016 pentru impozitul pe profit și 01.01.2012-30.06.2017 pentru TVA.

Obiectul de activitate al societății: „Repararea și întreținerea aeronavelor și navelor spațiale”, cod CAEN 3316.

Situația juridică a contribuabilului este de societate activă.

În urma inspecției fiscale efectuate la societate, organele de control fiscal au stabilit suplimentar **un impozit pe profit în sumă de S lei, aferent unei baze impozabile în sumă de S lei**, astfel:

- **S lei – reprezentând impozit pe profit aferent anului 2014 aferent unei baze impozabile în sumă de S lei**, reprezentând diferență de bază impozabilă nedeclarată de societate.

Organele de inspecție fiscală au constatat că pentru anul 2014 societatea a declarat venituri totale în sumă de S lei, cheltuieli totale în sumă de S lei și cheltuieli nedeductibile în sumă de S lei.

Rezultă un profit impozabil în sumă de S lei (S lei venituri-S lei cheltuieli+S lei cheltuieli nedeductibile) pentru care a declarat un impozit pe profit în sumă de S lei.

În urma inspecției fiscale, din verificarea și compararea datelor din evidența contabilă cu cele declarate a rezultat că societatea

evidentiază venituri totale în sumă de S lei (mai mult cu S lei decât suma declarată de S lei), cheltuieli totale în sumă de S lei (mai puțin cu S lei decât suma declarată de S lei) și cheltuieli nedeductibile în sumă de S (mai mult cu S lei decât suma declarată de S lei).

În consecință, au stabilit suplimentar o bază impozabilă în sumă de S lei (S lei venituri-(-)S lei cheltuieli+S lei cheltuieli nedeductibile) și un impozit pe profit aferent anului 2014 în sumă de S lei.

- **S lei (S lei pentru anul 2012+S lei pentru anul 2014+S lei pentru anul 2015) – reprezentând impozit pe profit aferent unei baze impozabile în sumă de S lei (S lei pentru anul 2012+S lei pentru anul 2014+S lei pentru anul 2015), reprezentând cheltuieli respinse la deducere aferente bunurilor achiziționate de la domnul X cu domiciliul în orașul X, act de identitate nr. X, întrucât societatea nu deține documente justificative prin care să facă dovada efectuării operațiunii.**
- **S lei (S lei pentru anul 2016 S.C. X S.R.L. +S lei pentru anul 2016 S.C. X S.R.L. +S lei pentru anul 2016 S.C. X S.R.L. +S lei pentru anul 2014 S.C. X S.R.L. +S lei pentru anul 2015 S.C. X S.R.L.) – reprezentând impozit pe profit aferent unei baze impozabile în sumă de S lei (S lei pentru anul 2016 S.C. X S.R.L. +S lei pentru anul 2016 S.C. X S.R.L. +S lei pentru anul 2016 S.C. X S.R.L. +S lei pentru anul 2014 S.C. X S.R.L. +S lei pentru anul 2015 S.C. X S.R.L.), reprezentând cheltuieli respinse la deducere aferente bunurilor achiziționate de la S.C. X S.R.L., S.C. X S.R.L., S.C. X S.R.L., S.C. X S.R.L., întrucât societatea nu deține documente justificative prin care să facă dovada realității efectuării operațiunii.**

De asemenea, în urma inspecției fiscale efectuate la societate, organele de control fiscal au stabilit suplimentar **TVA în sumă de S lei, aferentă unei baze impozabile în sumă de S lei**, astfel:

- **S lei – reprezentând TVA respinsă la deducere aferentă achizițiilor în sumă de S lei de la S.C. X S.R.L., întrucât societatea nu deține documente justificative prin care să facă dovada realității efectuării operațiunii.**
- **S lei – reprezentând TVA respinsă la deducere aferentă achizițiilor în sumă de S lei de la S.C. X S.R.L., întrucât societatea nu deține documente justificative prin care să facă dovada realității efectuării operațiunii.**
- **S lei – reprezentând TVA respinsă la deducere aferentă achizițiilor în sumă de S lei de la S.C. X S.R.L., întrucât societatea nu deține documente justificative prin care să facă dovada realității efectuării operațiunii.**
- **S lei – reprezentând TVA respinsă la deducere aferentă achizițiilor în sumă de S lei de la S.C. X S.R.L., întrucât societatea nu deține documente justificative prin care să facă dovada realității efectuării operațiunii.**

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, constatările organului de inspecție fiscală și actele normative în vigoare pentru perioada verificată, se rețin următoarele:

1. Referitor la suma de S lei, reprezentând TVA în sumă de S lei aferentă perioadei 01.01.2012-30.06.2017 și S lei reprezentând impozit pe profit aferent perioadei 01.01.2012-30.06.2017, stabilită suplimentar prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS X, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Inspecție Fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS X, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, este investită să analizeze dacă poate fi soluționată cauza pe fond, în condițiile în care constatările din Raportul de inspecție fiscală nr. F-IS X, în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere nr. F-IS X, contestată, fac obiectul Sesizării penale nr. X, împotriva administratorului societății, domnul X, transmisă Pachetului de pe lângă Tribunalul Iași, în vederea efectuării de cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

În fapt, în urma inspecției fiscale efectuate la societate, organele de control fiscal au stabilit suplimentar **un impozit pe profit în sumă de S lei, aferent unei baze impozabile în sumă de S lei**, astfel:

- **S lei (S lei pentru anul 2012+S lei pentru anul 2014+S lei pentru anul 2015) – reprezentând impozit pe profit aferent unei baze impozabile în sumă de S lei (S lei pentru anul 2012+S lei pentru anul 2014+S lei pentru anul 2015)**, reprezentând cheltuieli respinse la deducere aferente bunurilor achiziționate de la domnul X cu domiciliul în orașul X, act de identitate nr. X, întrucât societatea nu deține documente justificative prin care să facă dovada efectuării operațiunii.

Referitor la domnul X, organele de inspecție fiscală aduc următoarele precizări:

Toate achizițiile de bunuri de la domnul X au fost înregistrate în evidența contabilă în baza unor contracte de vânzare-cumpărare de bunuri în care la rubrica "vânzător" sunt înscrise doar următoarele informații:

- nume: X;
- domiciliul: oraș X;
- act identitate: X.

Se menționează că **S.C. X S.R.L. Iași** nu a prezentat copii după actul de identitate al domnului X sau alte documente care să permită identificarea acestuia.

Toate plățile către domnul X au fost efectuate cu numerar pe bază de dispoziție de plată.

În vederea verificării realității achizițiilor înregistrate de **S.C. X S.R.L. Iași** de la domnul X, cu domiciliul în orașul X act de identitate seria X nr. X organul de inspecție fiscală a transmis solicitări de informații către următoarele instituții:

-Direcția Regională Vamală Iași: adresa nr. X/02.11.2017;

-Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Iași: adresa nr. X/10.11.2017;

-Centrul Comun de Contact Galați din cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră - adresa nr. X/02.11.2017.

Cu adresa nr. X / 02.11.2017 Centrul Comun de Contact Galați a comunicat următoarele:

-cetățeanul X, posesor al actului de identitate nr. X nu figurează cu intrări/ieșiri în/din Republica Moldova;

-actul de identitate nr. X nu figurează în baza de date a Republicii Moldova;

Cu adresa nr. ISR_DRV/SSCV/SC/X Direcția Regională Vamală Iași a comunicat următoarele: în perioada ianuarie 2012 - decembrie 2015 în evidența informatică nu figurează operațiuni vamale de import realizate de:

- **S.C. X S.R.L. Iași**, în care expeditor al mărfurilor să fie domnul X cu domiciliul în X;

- domnul X.

Cu adresa nr. X Inspectoratul Teritorial al Poliției de Frontieră Iași a comunicat următoarele: în perioada 14.11.2012-31.12.2015 numitul X nu figurează cu intrări/ieșiri în/din România.

Având în vedere constatările mai sus menționate organul de inspecție fiscală apreciază că documentele în baza cărora au fost înregistrate achizițiile de la domnul X nu pot dobândi calitatea de document justificativ, cheltuielile aferente acestor achiziții fiind nedeductibile fiscal, neavând la bază documente justificative prin care să se facă dovada efectuării operațiunii, conform prevederilor art. 21, alin. (4) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal.

- **S lei (S lei pentru anul 2016 S.C. X S.R.L. +S lei pentru anul 2016 S.C. X S.R.L. +S lei pentru anul 2016 S.C. X S.R.L. +S lei pentru anul 2014 S.C. X S.R.L. +S lei pentru anul 2015 S.C. X S.R.L.) – reprezentând impozit pe profit aferent unei baze impozabile în sumă de S lei (S lei pentru anul 2016 S.C. X S.R.L. +S lei pentru anul 2016 S.C. X S.R.L. +S lei pentru anul 2016 S.C. X S.R.L. +S lei pentru anul 2014 S.C. X S.R.L. +S lei pentru anul 2015 S.C. X S.R.L.), reprezentând cheltuieli respinse la deducere aferente bunurilor achiziționate de la S.C. X S.R.L., S.C. X S.R.L., S.C. X S.R.L., S.C. X S.R.L., S.C. X S.R.L., întrucât societatea nu deține documente justificative prin care să facă dovada realității efectuării operațiunii.**

Referitor la S.C. X S.R.L., organele de inspecție fiscală menționează următoarele:

- S.C. X S.R.L. este inactivă din data de 12.07.2016, declarat de organele de inspecție fiscală pentru nefuncționare la domiciliul fiscal declarat;
- S.C. X S.R.L. este insolubilă din 22.03.2017;
- împotriva S.C. X S.R.L. organele de inspecție fiscală au întocmit sesizare penală pentru fapte de evaziune fiscală cu un prejudiciu în sumă de S lei;
- S.C. X S.R.L. nu a declarat livrări către S.C. X S.R.L. în anul 2016.

În Raportul de inspecție fiscală nr. F-IS X întocmit la S.C. X S.R.L. se menționează următoarele:

- furnizorii S.C. X S.R.L. au un comportament fiscal inadecvat, specific firmelor de tip "fantomă", în sensul că nu justifică achiziții reale, necesare unor livrări ulterioare, nu dețin bunuri în patrimoniu, nu depun declarații fiscale sau declarațiile depuse nu reflectă situația de fapt reală, după caz;

- principalii furnizori ai S.C. X S.R.L. nu dețin evidențe financiar-contabile, spații de depozitare a mărfurilor sau salariați, context în care nu completează personal facturile emise în numele acestor persoane juridice.

- S.C. X S.R.L. face parte dintr-un grup de contribuabili care relaționează în sensul creării unor circuite comerciale simulate, având ca efect final emiterea de facturi generatoare de deduceri fiscale ilegale, în beneficiul persoanelor juridice din aval.

În Raportul de inspecție fiscală nr. F-IS X întocmit la S.C. X S.R.L. se menționează următoarele:

- avizul de inspecție fiscală nr. F-IS X, transmis prin poștă cu confirmare de primire la domiciliul fiscal al societății, a fost returnat cu mențiunea "destinatar necunoscut";

- urmare deplasării la adresa domiciliului fiscal al S.C. X S.R.L. echipa de inspecție fiscală a constatat că societatea nu funcționează la domiciliul fiscal declarat.

Referitor la S.C. X S.R.L., organele de inspecție fiscală menționează următoarele:

- împotriva S.C. X S.R.L. organele de inspecție fiscală au întocmit sesizare penală pentru fapte de evaziune fiscală cu un prejudiciu în sumă de S lei.

- S.C. X S.R.L. nu a declarat livrări către S.C. X S.R.L. în anii 2016 și 2017.

Prin procesele verbale nr. X și nr. X, întocmite de organe de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași s-au constatat următoarele:

- „SC X SRL are un comportament de firmă tip "fantomă" care participă la realizarea de operațiuni fictive având ca efect diminuarea obligațiilor față de bugetul de stat”;

- „SC X SRL este furnizor al unor livrări nereale cu intenția creării unui circuit comercial simulat având ca efect emiterea de facturi

generatoare de deduceri fiscale ilegale, în beneficiul persoanelor juridice din aval”.

Prin procesul verbal nr. X , întocmit de organe de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași, s-au constatat următoarele:

-la domiciliul fiscal a S.C. X S.R.L. nu a fost găsită nici o persoană care să furnizeze informații despre S.C. X S.R.L.;

-pentru informații suplimentare cu privire la S.C. X S.R.L. organele de inspecție fiscală s-au deplasat la Primăria comunei Rediu care a furnizat următoarele date: la domiciliul fiscal al S.C. X S.R.L. (sat Breazu, str. X nr. X, jud Iași) în evidența Primăriei Rediu figurează un teren în suprafață de aprox. 400 mp - proprietar persoana fizică X identificat cu CNP X. Domnul X nu figurează la această adresă cu bunuri imobile (construcții) în evidența Primăriei Rediu.

Întrucât S.C. X S.R.L. nu funcționează la domiciliul fiscal declarat, organele de inspecție fiscală au întocmit Avizul nr. X cu propunerea de inactivare a contribuabilului S.C. X S.R.L..

Referitor la S.C. X S.R.L., organele de inspecție fiscală menționează următoarele:

-S.C. X S.R.L. este insolubilă din 24.02.2015;

-împotriva S.C. X S.R.L. organele de inspecție fiscală au întocmit sesizare penală pentru fapte de evaziune fiscală cu un prejudiciu în sumă de S lei.

- S.C. X S.R.L. nu a declarat livrări către **S.C. X S.R.L. Iași** în anul 2016.

În procesul verbal nr. X întocmit de organe de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași s-au constatat următoarele:

-nu s-a putut contacta vreun reprezentant al societății și nu s-a putut intra în posesia documentelor societății;

-furnizorii principali ai S.C. X S.R.L. au un comportament fiscal inadecvat, specific firmelor de tip "fantomă", în sensul că nu depun declarații financiar contabile sau declarațiile depuse nu reflectă situația reală, nu dețin evidențe financiar-contabile complete/corecte, nu justifică achiziții reale, necesare unor livrări ulterioare, nu dețin bunuri în patrimoniu, spații de depozitare sau salariați etc.

-documentele întocmite de către S.C. X S.R.L. nu reflectă tranzacții economice reale.

În Raportul de inspecție fiscală nr. F-SV X întocmit de organe de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Suceava s-a constatat că principalele achiziții declarate de S.C. X S.R.L. nu reflectă operațiuni reale, aceste tranzacții fiind reîncadrate conform art. 11 din Legea nr. 573/2003 privind codul fiscal.

Referitor la S.C. X S.R.L., organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

-S.C. X S.R.L. este inactivă din data de 26.03.2016;

-S.C. X S.R.L. este insolubilă din 26.04.2016;

-împotriva S.C. X S.R.L. organele de inspecție fiscală au întocmit sesizare penală pentru fapte de evaziune fiscală cu un prejudiciu în sumă de S lei.

În procesul verbal nr. X întocmit de organe de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași s-a constatat că S.C. X S.R.L. nu funcționează la domiciliul fiscal declarat. Societatea nu a declarat puncte de lucru.

Prin Raportul de Inspecție Fiscală nr. F-IS X întocmit la S.C. X S.R.L. organele de inspecție fiscală au procedat la reîncadrarea tranzacțiilor efectuate de societate, considerând aceste tranzacții ca fiind artificiale având drept scop evitarea impozitării.

Având în vedere constatările de mai sus organele de inspecție fiscală au procedat la reîncadrarea achizițiilor înregistrate de **S.C. X S.R.L. Iași** de la S.C. X S.R.L., S.C. X S.R.L., S.C. X S.R.L. și S.C. X S.R.L. conform art. 11 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 și art. 11 alin. (1) din Legea 227/2003, considerând că aceste tranzacții nu reflectă operațiuni reale, fiind înregistrate în scopul obținerii de avantaje fiscale.

De asemenea, în urma inspecției fiscale efectuate la societate, organele de control fiscal au stabilit suplimentar **TVA în sumă de S lei, aferentă unei baze impozabile în sumă de S lei**, astfel:

- **S lei – reprezentând TVA respinsă la deducere aferentă achizițiilor în sumă de S lei de la S.C. X S.R.L.**, întrucât societatea nu deține documente justificative prin care să facă dovada realității efectuării operațiunii.
- **S lei – reprezentând TVA respinsă la deducere aferentă achizițiilor în sumă de S lei de la S.C. X S.R.L.**, întrucât societatea nu deține documente justificative prin care să facă dovada realității efectuării operațiunii.
- **S lei – reprezentând TVA respinsă la deducere aferentă achizițiilor în sumă de S lei de la S.C. X S.R.L.**, întrucât societatea nu deține documente justificative prin care să facă dovada realității efectuării operațiunii.
- **S lei – reprezentând TVA respinsă la deducere aferentă achizițiilor în sumă de S lei de la S.C. X S.R.L.**, întrucât societatea nu deține documente justificative prin care să facă dovada realității efectuării operațiunii.

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Inspecție Fiscală transmite către Parchetul de pe lângă Tribunalul Iași, Sesizarea penală nr. X, împotriva administratorului societății, domnul X, în vederea efectuării de cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, la care anexează și procesul verbal nr. X, împreună cu anexele aferente.

În drept, se fac aplicabile prevederile **art. 277** din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

ART. 277

“Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare și a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă;

b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența ori inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.

[...]

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat ori nu”.

Potrivit acestor prevederi legale, organul de soluționare a contestației poate suspenda prin decizie motivată soluționarea cauzei, atunci când, în speță, există indicii cu privire la săvârșirea unei infracțiuni în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare și care are o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

Astfel, între stabilirea obligațiilor bugetare prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS X, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Inspecție fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS X și stabilirea caracterului infracțional al faptei săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei.

Această interdependență constă în faptul că, organele de cercetare din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Iași, urmează să se pronunțe asupra caracterului infracțional al faptei, având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași – Inspecție Fiscală, conform cărora petenta a evidențiat TVA deductibilă și cheltuieli cu achiziția de bunuri, dar că achiziția a fost făcută de la furnizori cu un comportament fiscal inadecvat, suspicios și fără a avea la bază documente justificative, fapt care a creat suspiciunea că operațiunile nu sunt reale și nici în interesul firmei.

Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Inspecție Fiscală transmite către Parchetul de pe lângă Tribunalul Iași, Sesizarea penală nr. X, împotriva administratorului societății, domnul X, în vederea efectuării de cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea

evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, la care anexează și procesul verbal nr. X, împreună cu Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS X și Raportul de inspecție fiscală nr. F-IS X.

Prin sesizarea penală mai sus menționată se afirmă că: *„Organele de inspecție fiscală consideră că societatea a încălcat prevederile art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.[...]”*

Făptuitorul prezumtiv al celor constatate considerăm că este administratorul societății, în persoana numitului X.

Față de cele de mai sus vă rugăm să dispuneți începerea cercetărilor în vederea constatării existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale unei infracțiuni, în condițiile prevăzute de legea penală și stabilirea persoanelor vinovate de săvârșirea acestora”.

Se reține că orice artificiu care are drept scop esențial doar obținerea unui avantaj fiscal, operațiunea neavând conținut economic, va fi ignorat și situația anterioară artificiei respectiv va fi restabilită. (CJUE – Cauza 255/02 Halifax & alții).

Practica judiciară a calificat operațiunile fictive ca fiind operațiuni care *“constau în disimularea realității prin crearea aparenței existenței unei operațiuni care în fapt nu există. În acest sens, operațiunea fictivă poate să constea, printre altele, și în cheltuieli care nu au existat în realitate sau care sunt mai mari decât cele reale ori cheltuieli pentru care nu există documente justificative, dar care sunt înregistrate în documentele legale. Înalta Curte a precizat că înregistrarea operațiunilor fictive se poate realiza, fie prin întocmirea de documente justificative privind o operațiune fictivă, urmată de înscrierea în documentele legale a documentului justificativ întocmit care cuprinde o operațiune fictivă, fie prin înscrierea în documentele legale a unei operațiuni fictive pentru care nu există document justificativ”,* astfel cum se precizează în considerentele Deciziei nr. 272 din 28 ianuarie 2013 pronunțată în recurs de Înalta Curte de Casație și Justiție, descriere care se circumscrie speței.

Speța se circumscrie jurisprudenței europene ilustrată prin cauza C-225/02 Halifax & alții, CEJ precizând următoarele: *„atunci când o persoană impozabilă sau un grup de persoane impozabile relaționează unele cu altele într-o serie de tranzacții care dau naștere unei situații artificiale cu scopul de a crea condițiile necesare pentru a deduce TVA, acele tranzacții nu ar trebui luate în considerare; orice artificiu care are drept scop esențial doar obținerea unui avantaj fiscal, operațiunea neavând conținut economic, va fi ignorat și situația normală care ar fi existat în absența acestui artificiu va fi restabilită.”*

Practica judiciară europeană precizează prin Decizia CEJ 419/2002 următoarele: *“pentru ca taxa să devină exigibilă în cazul în care este plătită o sumă fără ca livrarea de servicii să fii avut loc, toate informațiile relevante privind momentul exigibilității, respectiv livrarea ulterioară sau prestarea ulterioară, trebuie să fie deja cunoscute.*

Îndeosebi când plata este efectuată, bunurile și serviciile trebuie să fie identificate cu exactitate.”

În ceea ce privește jurisprudența europeană, care este parte a ordinii de drept interne a fiecărui stat membru al Uniunii Europene, Curtea Europeană de Justiție a statuat în mod repetat că pentru a putea stabili existența dreptului de deducere în temeiul unor livrări de bunuri sau servicii este necesar să se verifice dacă acestea au fost efectiv realizate și dacă bunurile sau serviciile în cauză au fost utilizate în scopul operațiunilor taxabile.

În consecință, se reține că autoritățile și instanțele naționale sunt în măsură să refuze acordarea dreptului de deducere dacă se stabilește, în raport cu elemente obiective, că acest drept este invocat fraudulos sau abuziv. (a se vedea Hotărârea Fini H. C-32/03; Kittel și Recolta Recycling C-439/04 și C- 440/04; Mahayben și David C-80/11 și C-142/11 și Bonik C-285/11).

Potrivit Codului de procedură penală, cercetarea penală reprezintă activitatea specifică desfășurată de organele de urmărire penală, având drept scop strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea făptașilor și la stabilirea răspunderii acestora, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată. Aceste aspecte pot avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

Prin Decizia nr. 72/28.05.1996, Curtea Constituțională a reținut că, nu trebuie ignorate nici prevederile art. 22 alin. (1) din Codul de Procedură Penală, preluate de art. 28 alin. (1) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, potrivit căroră hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă, cu privire la existența faptei și a persoanei care a săvârșit-o.

Prin Decizia nr.401/2016, Curtea Constituțională apreciază că *„cazul de suspendare a procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă se referă la o situație de excepție, aceea în care organul care a efectuat activitatea de control fiscal sesizează organele de urmărire penală în urma depistării indiciilor asupra săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează a fi pronunțată în procedura administrativă. Este firesc ca, în virtutea principiului “penalul ține în loc civilul”, procedura administrativă privind soluționarea contestației formulate împotriva actelor administrativ fiscale să fie suspendată până la încetarea motivului care a determinat suspendarea.”*

Prin Decizia nr. 95/2011, Curtea Constituțională apreciază că *„în ceea ce privește posibilitatea organului de soluționare a contestației de a suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei, Curtea a reținut că adoptarea acestei măsuri este condiționată de înrâurirea hotărâtoare pe care o are constatarea de către organele competente a elementelor constitutive ale unei infracțiuni asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă. Or, într-o atare situație este firesc ca procedura*

administrativă privind soluționarea contestației formulate împotriva actelor administrativ fiscale să fie suspendată fie până la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...]”.

Prezenta speță se circumscrie considerentelor deciziilor Curții Constituționale mai sus enunțate, ținând seama de faptul că Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Inspecție Fiscală a înaintat Sesizarea penală nr. AIF/12.712/21.12.2017 către Parchetul de pe lângă Tribunalul Iași, ce cuprinde constatările inspecției fiscale desfășurate la **S.C. X S.R.L. Iași**, unde se consemnează un prejudiciu la bugetul de stat în sumă de S lei, reprezentând impozit pe profit în sumă de S lei și TVA în sumă de S lei, pentru a stabili existența sau inexistența elementelor constitutive ale unor infracțiuni economico-financiare în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare.

Justa înțelegere a prevederilor legale mai sus invocate trimite la concluzia că decizia privind suspendarea cauzei se impune a fi luată ori de câte ori este vădit că soluția laturii penale a cauzei are o înrâurire hotărâtoare asupra dezlegării pricinii.

A proceda altfel, **per a contrario**, ar însemna să fi ignorat cercetările organelor de urmărire penală efectuate în cauză, în condițiile în care organele de inspecție fiscală au sesizat organele de cercetare penală în temeiul art. 132 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constatându-se indiciile săvârșirii unor infracțiuni.

Practica judiciară s-a pronunțat constant în sensul necesității suspendării soluționării contestațiilor în astfel de cazuri, relevantă în acest sens fiind **Decizia nr. X/04.12.2012 pronunțată de Inalta Curte de Casație și Justiție**, prin care instanța menține decizia de suspendare a soluționării cauzei până la definitivarea laturii penale, apreciind că *”există suspiciuni cu privire la realitatea tranzacțiilor efectuate care au fost sesizate ca fiind fictive, la existența unei fraude de tip carusel în care este parte și societatea reclamantă, instanța apreciind că **autoritatea recurentă este în imposibilitate obiectivă de a soluționa contestația administrativă în sensul de a stabili cu certitudine**, din punct de vedere administrativ dacă reclamanta intimată are sau nu dreptul la deducere a sumei reprezentând TVA plătită și pretinsă la rambursare, respectiv de a fi verificată pe fond legalitatea deciziei de impunere și a raportului de inspecție fiscală prin care s-a refuzat dreptul de deducere.”*

Totodată, în considerentele deciziei mai sus precizate se menționează că *“contestația administrativă, pe fond, în mod obiectiv nu poate fi soluționată într-un sens sau altul, în lipsa unei soluții pe latură penală în condițiile în care reclamanta a dedus TVA pentru unele tranzacții asupra cărora există indicii privind săvârșirea unor infracțiuni, iar în baza acelorași tranzacții apreciate fictive de organele fiscale, reclamanta solicită TVA, respectiv recunoașterea dreptului de deducere TVA de la bugetul de stat.*

Iar acest drept nu poate fi recunoscut din punct de vedere fiscal decât în baza unei premise clare și certe, aceea a realității și valabilității tranzacțiilor.

În ceea ce privește jurisprudența europeană, Curtea Europeană de Justiție a statuat în mod repetat că pentru a putea stabili existența dreptului de deducere în temeiul unor livrări de bunuri sau servicii este necesar să se verifice dacă acestea au fost efectiv realizate și dacă bunurile sau serviciile în cauză au fost utilizate în scopul operațiunilor taxabile.

Se reține că speța se circumscrie jurisprudenței europene ilustrată prin cazul C-225/02 Halifax-Others, Curtea Europeană de Justiție precizând următoarele: „atunci când o persoană impozabilă sau un grup de persoane impozabile relaționează unele cu altele într-o serie de tranzacții care dau naștere unei situații artificiale cu scopul de a crea condițiile necesare pentru a deduce TVA, acele tranzacții nu ar trebui luate în considerare; orice artificiu care are drept scop esențial doar obținerea unui avantaj fiscal, operațiunea neavând conținut economic, va fi ignorat și situația normală care ar fi existat în absența acestui artificiu va fi restabilită”.

Practica judiciară s-a pronunțat constant în sensul necesității suspendării soluționării contestațiilor în astfel de cazuri, relevantă în acest sens fiind **Decizia nr. 1970/25.05.2017 pronunțată de I.C.C.J.**, prin care instanța menține decizia de suspendare a soluționării cauzei până la definitivarea laturii penale, apreciind că “aceste dispoziții speciale aplicabile prevăd îndeplinirea cumulativă a 2 condiții pentru a se dispune suspendarea [...] În speță, aceste două condiții sunt îndeplinite deoarece există sesizarea organelor de urmărire penală cu privire la indiciile săvârșirii unei infracțiuni și faptele sesizate au o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce se va pronunța asupra contestației administrative având în vedere că ele vizează operațiunile comerciale înregistrate de către recurentă ca fiind livrări intracomunitare în state membre UE în perioada 2008-2012 și constatarea existenței sau inexistenței elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.”

De asemenea, instanța apreciază că “**tocmai pentru a evita sancționarea atât penală, cât și administrativ-fiscală, s-a procedat la suspendarea contestației administrative până la soluționarea sesizării penale și nu se poate dispune, așa cum solicită recurenta, anularea obligațiilor fiscale având în vedere că eventuala obligație de plată a acestora se va stabili în cauza penală.**”

Totodată, în considerentele deciziei mai sus precizate se menționează: “că în jurisprudența CJUE s-au stabilit condițiile și rolul pe care organele de control și ulterior instanțele naționale le au pentru a putea stabili dreptul unui contribuabil de a beneficia de restituire/scutire/deducere a TVA.

Astfel, în pct.62 din Hotărârea dată în C-131/13, C-163/13 conexas la C-164/13, s-a stabilit ca instanța națională are sarcina de a

efectua o apreciere globală a tuturor împrejurărilor de fapt pentru a se stabili dacă o societate a acționat cu bună-credință și a luat toate măsurile care îi pot fi impuse în mod rezonabil pentru a se asigura că operațiunea realizată nu conduce la o participare la o fraudă fiscală (pct. 53 din hotărâre) și că dacă instanța ar ajunge la concluzia că operațiunea pe care a efectuat-o făcea parte dintr-o fraudă comisă de persoana care a achiziționat bunurile și că nu luase măsurile rezonabile care îi stăteau în putere pentru a evita fraudă respectivă, acesteia ar trebui să i se refuze dreptul de a beneficia de scutirea de tva (pct.54 Hotărârea C-273/11).”

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că prioritatea de soluționare o au organele de urmărire penală, care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptelor, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1 nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile **art. 277 alin.(3)** din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora:“(3) **Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea[...]**”.

De asemenea, **pct. 10.2** din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, statuează că:

“Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 276 alin.(1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și executorie a motivului care a determinat suspendarea, la cererea contestatarului sau a organului fiscal. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate [...]”.

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la finalizarea laturii penale, **se va suspenda soluționarea contestației pentru suma de S lei, reprezentând impozit pe profit în sumă de S lei și TVA în sumă de S lei**, sumă ce se regăsește integral în Sesizarea penală nr. X, înaintată de organele de inspecție fiscală Parchetului de pe lângă Tribunalul Iași, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile **art. 277 alin. (3)** din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„ART.277

(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat ori nu.”

2. Referitor la suma de S lei, reprezentând impozit pe profit aferent anului 2014, stabilit suplimentar prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS X, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Inspecție fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS X, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, este investită să se pronunțe dacă în mod legal organele de inspecție fiscală au stabilit această sumă în sarcina petentei, în condițiile în care contestatoarea nu aduce dovezi și argumente clare, care să combată constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, în urma inspecției fiscale efectuate, organele de control fiscal au stabilit în sarcina **S.C. X S.R.L. Iași suma de S lei, reprezentând impozit pe profit aferent anului 2014 aferent unei baze impozabile în sumă de S lei**, reprezentând diferență de bază impozabilă nedeclarată de societate.

Organele de inspecție fiscală au constatat că pentru anul 2014 societatea a declarat venituri totale în sumă de S lei, cheltuieli totale în sumă de S lei și cheltuieli nedeductibile în sumă de S lei.

Rezultă un profit impozabil în sumă de S lei ($S \text{ lei venituri} - S \text{ lei cheltuieli} + S \text{ lei cheltuieli nedeductibile}$) pentru care a declarat un impozit pe profit în sumă de S lei.

În urma inspecției fiscale, din verificarea și compararea datelor din evidența contabilă cu cele declarate a rezultat că societatea evindențiază venituri totale în sumă de S lei (mai mult cu S lei decât suma declarată de S lei), cheltuieli totale în sumă de S lei (mai puțin cu S lei decât suma declarată de S lei) și cheltuieli nedeductibile în sumă de S (mai mult cu S lei decât suma declarată de S lei).

În consecință, au stabilit suplimentar o bază impozabilă în sumă de S lei ($S \text{ lei venituri} - (-)S \text{ lei cheltuieli} + S \text{ lei cheltuieli nedeductibile}$) și un impozit pe profit aferent anului 2014 în sumă de S lei.

Petenta contestă impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă de S lei, dar nu aduce dovezi și argumente clare, care să combată constatările organelor de inspecție fiscală.

Argumentele aduse sunt aferente celorlalte capete de cerere analizate prin prezenta decizie de soluționare.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **art. 269** din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

ART. 269

„Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

[...]”.

Potrivit acestui text de lege, în cuprinsul unei contestații se regăsesc motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază.

- **Art. 276** din actul normativ mai sus menționat prevede că:

ART. 276

„Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

[...]”.

Rezultă din acest text de lege că organele competente în soluționarea contestațiilor analizează susținerile părților, dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei, iar soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

- **Pct. 11.1.** din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, prevede:

„11. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 279 din Codul de procedură fiscală - Soluții asupra contestației

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației;

[...]”.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că, în urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar impozitul pe profit în sumă de S lei.

Petenta contestă această sumă, dar nu aduce dovezi și argumente clare, care să combată constatările organelor de inspecție fiscală.

Argumentele aduse sunt aferente celui alt capăt de cerere analizat prin prezenta decizie de soluționare.

Se reține că petenta nu argumentează contestația formulată și nu prezintă dovezi și argumente pentru sumele atacate, care să combată constatările organelor de inspecție fiscală.

Având în vedere că petenta nu depune documente și nu aduce argumente pentru a demonstra că nu datorează sumele contestate și de faptul că soluționarea contestației se face în limitele sesizării, **urmează a**

se respinge ca nemotivată contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS X, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Inspecție fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS X, **cu privire la suma de S lei, reprezentând impozit pe profit.**

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei, în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare și în baza Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași,

DECIDE:

Art. 1. Suspendarea soluționării contestației formulate de **S.C. X S.R.L. Iași**, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS X, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Inspecție fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS X, **cu privire la suma de S lei**, reprezentând:

- S lei – TVA;
- S lei – impozit pe profit.

Soluționarea contestației va fi reluată la data la care contestatoarea sau organul fiscal va sesiza organele de soluționare competente că motivul care a determinat suspendarea a încetat în condițiile legii, în conformitate cu dispozițiile normative precizate în motivarea prezentei decizii.

Art. 2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulate de **S.C. X S.R.L. Iași**, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS X, emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Inspecție fiscală, în baza Raportului de inspecție fiscală nr. F-IS X, **cu privire la suma de S lei, reprezentând impozit pe profit.**

Art. 3. Serviciul Soluționare Contestații 1 va comunica prezenta decizie contestatoarei și Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași – Inspecție Fiscală, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 273 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, prezenta decizie de soluționare a contestației, este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Iași.

DIRECTOR GENERAL,

ȘEF SERVICIU,

ÎNTOCMIT,